

Un nen, invitat a pujar al *papamòbil*

► Francesc és un Sant Pare que toca de peus a terra. És ben coneguda la seva senzillesa i els seus gestos que trenquen el protocol pontifici, de vegades tan estrictes. En un d'aquests gestos, no va dubtar a fer pujar al *papamòbil* un noi afectat de síndrome de Down. El *papamòbil* és el cotxe que utilitza en els seus viatges i en les audiències generals per passar per la plaça de Sant Pere a fi que els pelegrins el puguin veure i saludar. Habitualment només hi va el Papa, de vegades acompanyat del seu secretari. I quan viatja a les diòcesis l'acompanya el bisbe del lloc. Aquesta vegada, però, va pensar que al noi discapacitat li agradaria compartir el vehicle amb el Papa, i el va fer pujar. El papa Francesc és així de lliure.

GLOSSA

Confiem-li el curs que comença

Setembre! Aquesta setmana els mestres i professors tornen a l'escola. Preparació del nou curs, programacions, materials, reunions... Onze dies i els infants, adolescents i joves ompliran les aules de vida. Un mestre, amb funcions directives al seu centre, va escriure aquesta pregària: «Comença un nou curs! Et demano, Pare, per les escoles, per la meua. Et demano per tots els educadors, perquè sapiguem tenir la força i l'amor que requereix aquesta tasca. Pel camí que farem amb els nostres alumnes, que cada acció sigui des del teu amor, des del teu projecte.

»Et demano que ens ajudis a ser bones persones, a tenir més fe, a ser més íntegres, a saber escoltar els altres, a ser bons treballadors i a viure la tasca que ens sigui encomanada com una etapa més de la nostra vida, tant si representa molta responsabilitat com poca. Que ho visquem amb pau interior i amb tot el compromís que comporta.

»Et demano per totes les famílies que pateixen dolor per malalties, per la crisi econòmica, per situacions

complexes... Et demano que els donis llum i pau, vida i més amor, també més compassió els uns pels altres, més respecte... Que la fe en Crist esdevingui guiatge, que els mestres i professors, des de l'escola, els acompanyem i els fem costat.

»Et demano pels alumnes que els pares ens han encomanat. Que tinguem les paraules adequades per desvetllar el seu interès, que els sapiguem escoltar amb atenció, que amb pas ferm caminem al seu costat i no tinguem por de dir el que pensem i creiem.

»Et dono gràcies pels instants que compartiré amb uns i altres... per créixer en el teu amor. «Feliç l'home que en tu troba la força; de bona gana emprèn el camí» (Sl 84,6).»

Una bona manera de començar el curs, amb una pregària. És la pregària d'un mestre. Qualsevol persona de fe, des de la seva professió i situació, pot començar el curs amb una pregària. Posar-se en mans de Déu, confiant en el seu amor i misericòrdia.

Enric Puig Jofra, SJ

REMEU MAR ENDINS

Una crida al perdó i a la fidelitat

El diumenge 13 d'octubre se celebrarà a Tarragona la beatificació de 522 germans nostres en la fe que varen donar la seva vida per amor a Jesucrist, a diversos llocs d'Espanya, durant la persecució religiosa dels anys trenta del segle xx.

Varen ser milers els qui aleshores oferiren aquest testimoni suprem de fidelitat. L'Església reconeix ara solemnement aquest nou grup, en el que s'inclouen els integrats en 33 causes de beatificació. El grup més nombrós correspon precisament a l'arxidiòcesi de Tarragona, un grup de 146 màrtirs, dels quals 66 eren sacerdots i hi havia també seminaristes. En el grup hi ha els vint monjos benedictins del Monestir de Montserrat, amb Germans de la Salle, Claretians, vint religiosos Fills de la Sagrada Família, membres d'altres ordes i congregacions i també laics, homes i dones. En el grup hi ha diversos màrtirs relacionats amb la diòcesi, entre ells el Dr. Josep Guardiet i Pujol, que exercí a Sabadell, Terrassa i fou rector de la parròquia de Sant Pere de Rubí. Fou mort a la carretera de l'Arrabassada. Hi ha també el P. Jaume Puig Miroso, dels Fills de la Sagrada Família, batejat a la parròquia del Sant Esperit de Terrassa i mort a Blanes, on era rector del col·legi. Hi ha finalment el P. Àngel Rodamilans i Canals, fill de Sabadell, primer capellà diocesà a Sabadell i Terrassa i després monjo de Montserrat, mort a la seva ciutat natal de Sabadell.

Tal com diu el lema de la celebració ells varen ser «testimonis de la fe fermes i valents». Tertulià va escriure, en els primers temps de l'Església, que «la sang dels màrtirs és llavor de nous cristians». Aquests màrtirs ens estimulen amb el seu exemple i ens ajuden amb la seva intercessió. Així ho diem els bisbes de la Conferència Episcopal Espanyola en el missatge publicat durant la nostra assemblea plenària del passat mes d'abril.

Els bisbes convidem tots els catòlics a participar amb la seva presència a Tarragona i, en tot cas, a unir-se espiritualment a aquest esdeveniment de gràcia. La ciutat de Tarragona, amb un gran passat en la història civil i especialment en la història religiosa de la nostra terra, acull aquesta beatificació. És oportú de recordar que els primers màrtirs cristians hispànics van ser el bisbe Fructuós i els seus dos diaques Auguri i Eulogi, que l'any 259 varen donar la vida, cremats a la foguera a l'amfiteatre de Tarragona, un lloc de gran significació cristiana encara avui a la ciutat tarraconense.

En l'Any de la Fe, aquests màrtirs són per a tots nosaltres una crida a la fidelitat. La fe és un do i una gràcia de Déu, però comporta també una disposició i una resposta per part de la persona. En un temps gens fàcil per a la vivència de la fe, aquests germans i germanes ens conviden a tenir confiança i esperança en el present i en el futur de la fe cristiana entre nosaltres, especialment a Catalunya, tan secularitzada en molts aspectes.

I també són una crida al perdó. Varen morir per odi a la fe; donaren la seva vida per Crist, per ser cristians i per ser religiosos, religioses, sacerdots o bisbes, perquè entre els beatificats hi ha tres bisbes: Salvi Huix, de Lleida; Manuel Basalto, de Jaén, i Manel Borràs, que fou bisbe auxiliar de la seu tarraconense. Aquests màrtirs moriren perdonant. I ens criden a perdonar i a ésser, aquí i ara, artífexs de reconciliació i de convivència enmig de tots els nostres conciutadans en la veritat, l'amor, la justícia i la llibertat.

† Josep Àngel Saiz Meneses
Bisbe de Terrassa

ENTREVISTA

RICARD MOLINS

Des de l'Amor

El Xiprer és un centre creat per una comunitat cristiana de base que va sentir la inspiració de fer un espai d'acollida, amb Càritas, a Granollers. Reben persones mancades dels mínims necessaris per tenir una vida digna. Ofereixen dos àpats al dia, aliments o pisos d'acollida per a persones i famílies amb dificultats. La darrera iniciativa d'aquesta gran família ha estat l'enregistrament d'un CD, *Des de l'Amor...* —a la venda a les llibreries Santa Anna de Granollers i Claret de Barcelona—, els beneficis del qual aniran a projectes de la comunitat. En Ricard Molins, pare de família, n'és membre.

A qui dóna acollida El Xiprer?

A persones d'orígens molt diferents, però amb una necessitat principal: aconseguir aliments per a ells i els seus fills. Sovint, el que més desitgen és que algú els escolti, els estimi. Quan parles amb ells és quan el teu cor s'obre i comences a entendre una mica el que Jesús ens volia ensenyar.

Com viu la fe?

Com una gran família que vol ser generosa amb la societat, sobretot amb les persones que més ho necessiten. És a través d'elles que hi veiem el rostre de Crist. Voluntaris i persones acollides ens reunim cada setmana per fer pregària i celebrar l'Eucaristia, que és molt participativa.

I també canteu...

Sí, a les celebracions cantem moltes cançons, algunes conegudes i altres que han estat compostes per algú de nosaltres. N'hi ha una que es diu *Clara*, en record d'una noia que va morir, que quan la cantem és com si encara estigués present entre nosaltres. Les hem recollit en un CD perquè es pugui sentir la comunitat més a prop i per finançar projectes.

Òscar Bardají i Martín

JESÚS DE NATZARET

Les grans imatges de l'Evangeli de Joan: el pastor

La visió del pastor va ser una imatge característica del cristianisme primitiu, això ja es pot comprovar a partir del segle III. En la figura del pastor que porta una ovella al coll els cristians hi van veure, a partir de l'Esclat, la imatge de Jesucrist. Per exemple, a partir del salm 23: «El Senyor és el meu pastor; no em manca res. Em fa descansar en prats deliciosos... Ni que passi per la vall tenebrosa, no tinc por de cap mal... Ben cert, tota la vida m'acompanyen la teva bondat i el teu amor. I viuré anys i més anys a la casa del Senyor.»

En el Crist els primers cristians reconeixien el bon pastor, que guia per les valls tenebroses de la vida; el pastor que va passar ell mateix pel camí congost mort; el pastor que coneix ell mateix el camí que passa per la nit de la mort, no em deixarà en aquesta meua darrera soledat, em traurà d'aquesta estretor, em menarà a descansar en prats d'herbei tendre, al «lloc del refrigeri, de la llum i de la pau» (cànon romà).

Naturalment, els cristians es recordaven també de la paràbola del pastor que cerca l'ovella perduda, se la carrega a l'esquena i la porta a casa, recordaven el discurs del bon pastor de l'Evangeli de Joan. Per als pares de l'Església, el pastor que surt a cercar l'ovella perduda és la mateixa Paraula eterna, el *Logos* fet home. I l'ovella que carrega, ple d'amor, damunt les espatlles és la humanitat. A les espatlles de Crist arribem a casa. Ell ha donat la seva vida per nosaltres. Ell mateix és la vida.

Joseph Ratzinger-Benedict XVI

(Jesús de Natzaret, 1a part, Ed. Claret)

LES NOVES ESPIRITUALITATS

Els fets d'Antioquia: Bernabé i Saule

Tots sabem que la fe en Jesucrist, a més d'entre els jueus, es va expandir també entre els gentils o els anomenats *grecs* i Antioquia va ser el centre principal de la comunitat cristiana dels *grecs* o els cristians no jueus (Ac 11,19-21). Bernabé i Saule es van instal·lar a Antioquia durant un any per viure amb els nous creients i instruir-los.

Els creients grecs hagueren d'incorporar a la seva fe nombrosos aspectes de la tradició nascuda de l'Evangeli, però al mateix temps la fe cristiana es va haver d'adaptar a la nova cultura que l'acollia.

Atès que a Antioquia va ser on per primera vegada els deixebles de Jesús van rebre el nom de cristians, podem interpretar que la fe cristiana va néixer d'aquesta fecunda trobada d'una experiència i una tradició que, lluny d'excloure's mútuament, acabaren integrant-se.

La societat d'avui dia, caracteritzada per una religiositat cosmopolita que reclama experiència personal, s'assembla prou a l'Antioquia de Bernabé i Saule. Aquests deixebles són un bon model per trobar camins d'entesa entre les noves formes de religiositat i el cristianisme.

Josep Otón

(El reencantament postmodern, Ed. Cruïlla-Fundació Joan Maragall, Barcelona 2012)

QUINA MÍSTICA, AVUI?

Una mística encarnada

Des que el teòleg Karl Rahner, fa ja uns quants anys, va escriure allò tan conegut que «avui, el cristià o és místic o no és cristià», s'ha fet molt més habitual la comprensió de la *mística* com l'actitud existencial pròpia de la persona creient —la fe en el Ressuscitat *encarnada* en el món— i no com l'estat espiritual d'unes poques *ànimes escollides*, acompanyat per fenòmens extraordinaris. Tanmateix, aquesta visió clàssica de la mística, que depèn d'una concepció espiritualista, i en el fons elitista, de la vida creient, encara existeix, tot i que no respon al missatge ni a la vida de Jesús.

De fet, si creiem en Ell, la nostra no pot ser sinó una *existència mística*, a imatge de l'existència de Jesús. Alternativa respecte del món i els seus idols; centrada en Déu i encarnada en la realitat; radicalment esperançada i joiosa perquè creu en l'Amor malgrat les nits i espera la vinguda del Regne tot compartint les angoixes del nostre temps; autènticament amorosa, perquè estima Déu i professa aquest amor amb la seva praxi; profètica, perquè denuncia la injustícia i anuncia la Bona Notícia; carismàtica, perquè és fidel a l'Esperit malgrat les incomprendensions i el rebuig... Existència *mística*, perquè refà la comunió entre el món i Déu, perquè abraça el món i dona la vida per ell amb la força de l'Esperit, perquè contempla Déu en la realitat i parla del Ressuscitat amb la vida.

Adelaide Baracco, teòloga

(Mística i vida quotidiana, Cruïlla 2007)

LECTURES MISSA DIÀRIA

I SANTORAL

Accés al Breviari

2. ■ **Dilluns** (lit. hores: 2a setm.) [1Te 4,13-18 / SI 95 / Lc 4,16-30]. Sant Antolí o Antoní, mr.; santa Ingrid, vg. dominicana sueca (†1282); santa Raquel, matrona bíblica (dona de Jacob); beats màrtirs de setembre (revolució francesa, 1789).
3. □ **Dimarts** [1Te 5,1-6.9-11 / SI 26 / Lc 4,31-37]. Sant Gregori el Gran, papa (590-604) i doctor de l'Església, abans monjo, patró de la música; santa Basilissa, vg. i mr.; sant Simeó Estilita el Jove (521-597), monjo siríac; sant Sàndal, mr.
4. ■ **Dimecres** [Col 1,1-8 / SI 51 / Lc 4,38-44]. Mare de Déu de la Consolació (o de la Corretja); sant Moisès, alliberador del poble d'Israel; santa Rosa de Viterbo, vg.; santa Rosalia de Palerm, vg.
5. ■ **Dijous** [Col 1,9-14 / SI 97 / Lc 5,1-11]. Sant Llorenç Giustiniani (1433-1455), bisbe de Venècia; Sta. Obdúlia, vg. i mr.; beata Teresa de Calcuta, fundadora de les Missioneres de la Caritat (MC).
6. ■ **Divendres** [Col 1,15-20 / SI 99 / Lc 5,33-39]. Mare de Déu de Guadalupe (Extremadura); sant Zacaries profeta; sant Eleuteri, abat.
7. ■ **Dissabte** [Col 1,21-23 / SI 53 / Lc 6,1-5]. Sant Albí, bisbe; santa Regina, vg. i mr.; santa Judit, personatge bíblic.
8. ■ (□ **Urgell**) † **Diumenge vinent**, XXIII de durant l'any (lit. hores: 3a setm.) [Sv 9,13-19 / SI 89 / Flm 9b-10.12-17 / Lc 14,23-25]. El Naixement de la Verge Maria, festa de la tradició oriental (s. v) i de nombroses advocacions: Núria, Meritxell... (marededús trobades) i d'altres; sant Adrià, soldat mr. a Nicomèdia (303); sant Sergi I papa (siríac, 687-701); santa Adela (s. xi), rel.

DIUMENGE XXII DE DURANT L'ANY

▶ Lectura del llibre de Jesús, fill de Sira (Sir 3,19-21.30-31)

Fill meu, sigues modest en tot el que facis, i et veuràs més estimat que el qui dóna esplèndidament. Com més gran ets més humil has de ser, i Déu et concedirà el seu favor. Déu, que és veritablement poderós, revela els seus secrets als humils. La desgràcia dels descreguts no té remei, perquè ha arrelat en ells una planta dolenta. El cor dels assenyats comprèn els proverbis dels assenyats, l'orella atenta s'alegra de sentir parlar amb seny.

▶ Salm responsorial (67)

R. Instal·làreu els pobres, Déu nostre, al país fèrtil del vostre patrimoni.

Que s'alegrin davant d'ell els justos, / que no planyin res per celebrar el seu triomf. / Canteu al Senyor, lloeu el seu nom, / celebren davant d'ell el seu triomf. R.

Déu és pare d'orfes, defensor de viudes, / des del lloc sagrat on resideix. / Déu dóna casa als desemparats, / allibera els captius i els enriqueix. R.

Senyor, vau fer caure una pluja abundant / per refer els vostres camps esgotats; / vau allotjar-hi la vostra família. / Instal·làreu els pobres, Déu nostre, / al país fèrtil del vostre patrimoni. R.

▶ Lectura de la carta als cristians hebreus (He 12,18-19.22-24a)

Germans, vosaltres no us heu acostat en aquella muntanya palpable del Sinaí, que era tota ella foc ardent, foscor, negra nuvolada i tempesta, ni heu escoltat el toc del corn i la veu que pronunciava aquelles paraules. Els mateixos que sentiren la veu suplicaren que no continués parlant-los. Vosaltres us heu acostat a la muntanya de Sió, a la ciutat del Déu viu, la Jerusalem celestial, a miríades d'àngels, a l'aplec festiu dels primers inscrits com a ciutadans del cel; us heu acostat a Déu, jutge de tots, als esperits dels justos que ja han arribat a terme, a Jesús, el mitjancer de la nova aliança.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Lluç (Lc 14,1.7-14)

Un dissabte, Jesús entrà a menjar a casa d'un dels principals fariseus. Ells l'estaven observant.

Jesús notà que els convidats escollien els primers llocs i els proposà aquesta paràbola: «Quan algú et convida a un dinar de casament, no et posis al primer lloc: si hi hagués un altre convidat més honorable que tu, vindria el qui us ha convidat a tots dos i et diria: "Cedeix-li el lloc", i tu hauries d'ocupar el lloc darrer, tot avergonyit. Més aviat quan et conviden vés a ocupar el lloc darrer, i quan entrarà el qui t'ha convidat et dirà: "Amic puja més amunt". Llavors seràs honorat davant de tots els qui són a taula, perquè tothom que s'enalteix serà humiliat, però el qui s'humilia serà enaltit.»

Després digué al qui l'havia convidat: «Quan fas un dinar o un sopar, no hi cridis els teus amics, ni els teus germans, ni altres parents teus, ni veïns rics. Potser ells també et convidarien, i ja tindries la recompensa. Més aviat, quan facis una festa, convida-hi pobres, invàlids, coixos i cecs. Feliç de tu, llavors: ells no tenen res per a recompensar-t'ho, i Déu t'ho recompensarà quan ressuscitaran els justos.»

▶ Lectura del llibre del Eclesiàstic (Sir 3,19-21.30-31)

Hijo mío, en tus asuntos procede con humildad y te querrán más que al hombre generoso. Hazte pequeño en las grandezas humanas, y alcanzarás el favor de Dios; porque es grande la misericordia de Dios, y revela sus secretos a los humildes. No corras a curar la herida del cínico, pues no tiene cura, es brote de mala planta. El sabio aprecia las sentencias de los sabios, el oído atento a la sabiduría se alegrará.

▶ Salmo responsorial (67)

R. Preparaste, oh Dios, casa para los pobres.

Los justos se alegran, / gozan en la presencia de Dios, / rebotando de alegría. / Cantad a Dios, tocad en su honor; / su nombre es el Señor. R.

Padre de huérfanos, protector de viudas, / Dios vive en su santa morada. / Dios prepara casa a los desvalidos, / libera a los cautivos y los enriquece. R.

Derramaste en tu heredad, oh Dios, una lluvia copiosa, / aliviaste la tierra extenuada; / y tu rebaño habitó en la tierra / que tu bondad, oh Dios, preparó para los pobres. R.

La faç de Crist, el Salvador. Pintura de Berruguete (fragment), Museu Diocesà de Palència

▶ Lectura de la carta a los Hebreos (Hb 12,18-19.22-24a)

Hermanos: Vosotros no os habéis acercado a un monte tangible, a un fuego encendido, a densos nubarrones, a la tormenta, al sonido de la trompeta; ni habéis oído aquella voz que el pueblo, al oírla, pidió que no les siguiera hablando.

Vosotros os habéis acercado al monte de Sión, ciudad del Dios vivo, Jerusalén del cielo, a millares de ángeles en fiesta, a la asamblea de los primogénitos inscritos en el cielo, a Dios, juez de todos, a las almas de los justos que han llegado a su destino y al Mediador de la nueva alianza, Jesús.

▶ Lectura del santo evangelio según san Lucas (Lc 14,1.7-14)

Un sábado, entró Jesús en casa de uno de los principales fariseos para comer, y ellos le estaban espiando. Notando que los convidados escogían los primeros puestos, les propuso esta parábola: «Cuando te conviden a una boda, no te sientes en el puesto principal, no sea que hayan convidado a otro de más categoría que tú; y vendrá el que os convidó a ti y al otro y te dirá: "Cédele el puesto a este". Entonces, avergonzado, irás a ocupar el último puesto. Al revés, cuando te conviden, vete a sentarte en el último puesto, para que, cuando venga el que te convidó, te diga: "Amigo, sube más arriba". Entonces quedarás muy bien ante todos los comensales. Porque todo el que se enaltece será humillado, y el que se humilla será enaltecido.»

Y dijo al que lo había invitado: «Cuando des una comida o una cena, no invites a tus amigos, ni a tus hermanos, ni a tus parientes, ni a los vecinos ricos; porque corresponderán invitándote, y quedarás pagado. Cuando des un banquete, invita a pobres, lisiados, cojos y ciegos; dichoso tú, porque no pueden pagarte; te pagarán cuando resuciten los justos.»

COMENTARI

Els convidats i els seus llocs a taula

A tots ens agrada de ser els primers i els millors. A casa del fariseu de l'evangeli d'avui passa el mateix, tothom s'afanya per ocupar els millors llocs del banquet. A la vista d'això, Jesús proposa una nova paràbola: afanyar-se per ocupar els millors llocs pot comportar el risc que vingui l'amfitrió i ens faci retrocedir, a la vista de tothom, a un lloc menys considerat. Jesús proposa una estratègia: triar els pitjors llocs i, si de cas, ja vindran i et faran ascendir a la vista de tothom.

Aquesta estratègia es transforma en un ensenyament sapiencial: tothom que s'enalteix se-

rà humiliat, i qui s'humilia serà enaltit. Déu no veu les coses com nosaltres les veiem, sinó des d'una perspectiva ben diferent. Quan el cor està posat en el Regne i en l'oferta de salvació que Déu fa a tothom, fins i tot i preferentment als exclosos de la societat, aquest desig de reconeixement es torna ridícul.

D'altra banda, el banquet en què es troba Jesús li dóna peu a parlar dels convidats. Nosaltres convidem els familiars i amics, i aquells de qui volem aconseguir alguna cosa o a qui volem agrair quelcom.

Els serveis de promoció conviden famosos i gent guapa per atreure possibles clients als

seus negocis. Jesús capgira novament els criteris humans i ens diu que hem de convidar els exclosos i necessitats, sense esperar res a canvi.

Jesús toca el voraviu més pregon del nostre cor: els desitjos de sobresortir, de posseir, de barrejar-nos amb la flor i nata del nostre món, de ser els millors... i ens proposa com a conducta per entrar al Regne la de barrejar-nos amb els indignes, renunciar als nostres desitjos més espontanis i fer com ell, que essent ric «es va fer pobre per vosaltres, per enriquir-vos amb la seva pobresa» (2Co 8,9).

Jordi Latorre, SDB

VIDA DIOCESANA

▶ ACTIVITATS DEL SR. BISBE

Dilluns dia 2, a les 12 h. Presideix la Presa de Possessió dels nous rectors i l'entrega de nomenaments a la Cúria Diocesana.

Dimarts dia 3, a les 12 h. Beneeix les obres d'ampliació de l'Escola diocesana Mare de Déu de la Salut a Sabadell.

Del dimecres dia 4 al divendres dia 6. Presideix l'Encontre de Rectors i Formadors de Seminaris, a Madrid.

Dissabte dia 7, a les 17 h. Assisteix a un concert benèfic d'orgue a la parròquia de Sant Sebastià de Montmajor.

▶ LES NOVES PARRÒQUIES

Santa Maria de les Arenes de Terrassa. A rel de les riudes de l'any 1962, va començar la presència dels Escolapis al barri de les Arenes, que formava part de la parròquia de Sant Llorenç, creada aquell mateix any. Més endavant l'acció pastoral en el barri va continuar a càrrec dels preveres de la parròquia de Sant Llorenç. Durant cinquanta anys es va celebrar la missa del diumenge en una capella provisional, primer en un barracó de fusta i després en els locals de l'Associació de Veïns. De feia anys, per part de la feligresia hi havia el desig de tenir una església pròpia. En crear-se la

Diòcesi de Terrassa, Mons. Saiz Meneses agilitzà les gestions i s'ha dut a terme l'edificació de l'església de Santa Maria de les Arenes. El mateix el Sr. Bisbe de Terrassa la dedicà al culte el diumenge 17 d'octubre de l'any 2010. La celebració tingué un fort ressò en el barri que aprecia molt la nova església com un referent molt important.

L'advocació prové de l'ermita de la Mare de Déu de les Arenes, al terme municipal de Castellar del Vallès, prop de la carretera que va d'aquesta població a la de Sant Feliu del Racó.

La Junta Pastoral de les Arenes coordina les diferents activitats pastorals i culturals que es duen a terme. D'aquestes, assenyalam el grup de catequesi d'adults «Escuela de Comunidad», la catequesi d'infants, l'organització de la Processó de Setmana Santa, el grup d'acolliment, el grup de treball social per a l'acolliment de malalts i de persones sense horitzó laboral, el grup rociero «Voces en Camino». Hi ha diverses activitats culturals i dintre de la Setmana de Festa Major del barri es fa la Festa Major de l'església.

▶ AGENDA

Calendari de la Delegació de Pastoral Familiar.

La Delegació Episcopal de Pastoral Familiar fa públic el calendari de les seves activitats durant el curs 2013-2014:

- 19 d'octubre, a la Salut de Sabadell: Trobada de Famílies (dins del marc de la Jornada Diocesana).
- 10 de novembre, a la Salut de Sabadell: Missa amb renovació del compromís matrimonial.
- 29 de desembre, a les parròquies: Jornada de la Família.
- 1-9 de març, a les parròquies i a la Catedral: 5a Setmana de la Família.
- 8 de març, a Mollet: 3a trobada d'acollidors de promesos.
- 25 de març, a les parròquies: Dia de la Vida.

—1 de juny, a la Salut de Sabadell: 6è Aplec de Famílies.

Trobada de Famílies. Dissabte 19 d'octubre de 2013 amb el lema: «*Família: viu l'alegria de la Fe.*»

—A les 13 h: Benvinguda i acollida.

—A les 14 h: Dinar de germanor (cal portar picnic).

—A les 16 h: Activitats de la tarda:

—Adults: Introducció del tema i grups de diàleg.

—Infants: tallers de manualitats amb monitors.

—A les 18 h: Eucaristia presidida pel Sr. Bisbe Josep Àngel Saiz Meneses.

Exercicis espirituals. Per a homes i joves: del dijous 26 al diumenge 29 de setembre. Lloc: Casa Mare de Déu de Montserrat, Caldes de Montbui. Tels. 938 654 496 i 697 840 559. E-mail: cpcrcaldes@gmail.com, <http://cpcr-caldes.blogspot.com>.

Recés espiritual:

—Per a dones: dissabte 21 de setembre (11-18 hores).

—Per a homes i joves: diumenge 22 de setembre (10-14 hores).

Lloc: Casa Mare de Déu de Montserrat, Caldes de Montbui. Tels. 938 654 496 i 697 840 559. E-mail: cpcrcaldes@gmail.com, <http://cpcr-caldes.blogspot.com>.

▶ D'ALTRES BISBATS

Exercicis espirituals. Dirigits pel P. Oriol Tuñí SJ. Del 14 al 20 de setembre, a la Cova de Sant Ignasi de Manresa (Camí de la Cova, s/n), tel. 938 720 422, c/e: info@covamanresa.cat.

Curs monogràfic a l'ISCREB. «*Els grans eixos del pensament de Jorge Mario Bergoglio (Papa Francesc).*» A càrrec del Dr. Francesc Torralba. Dies 2, 6, 9 i 12 de setembre de 18-21 h). Informació: c/ Diputació 231, tel. 934 541 963, c/e: secretaria@iscreb.org - www.iscreb.org.

REMAD MAR ADENTRO

Una llamada al perdón y a la fidelidad

El domingo 13 de octubre se celebrará en Tarragona la beatificación de 522 hermanos nuestros en la fe que dieron su vida por amor a Jesucristo, en diversos lugares de España, durante la persecución religiosa de los años treinta del siglo xx.

Fueron muchos miles los que por entonces ofrecieron ese testimonio supremo de fidelidad. La Iglesia reconoce ahora solemnemente a este nuevo grupo, en el que se incluyen los integrados en 33 causas de beatificación. El grupo más numeroso corresponde precisamente a la archidiócesis de Tarragona, un grupo de 146 mártires, de los que 66 eran sacerdotes y había también dos seminaristas. En el grupo están los veinte monjes benedictinos del monasterio de Montserrat, junto con Hermanos de la Salle, Claretianos, veinte religiosos Hijos de la Sagrada Familia, miembros de otras órdenes y congregaciones y laicos, hombres y mujeres. En el grupo están diversos mártires relacionados con la diócesis, entre ellos el Dr. Josep Guardiet Pujol, párroco de la parroquia de San Pedro de Rubí, muerto en la carretera de l'Arrabassada. Está también el P. Jaume Puig Miroso, de los Hijos de la Sagrada Familia, bautizado en la parroquia del Santo Espíritu de Te-

rrassa y muerto en Blanes donde era rector del colegio. Está finalmente el P. Àngel Rodamilans i Canals que primero fue sacerdote diocesano en Sabadell y en Terrassa y luego monje de Montserrat, muerto en su ciudad natal de Sabadell.

Como reza el lema de la celebración, ellos fueron «firmes y valientes testigos de la fe». Escribió Tertuliano, en los primeros tiempos de la Iglesia, que «la sangre de los mártires es semilla de nuevos cristianos». Estos mártires nos estimulan con su ejemplo y nos ayudan con su intercesión. Así lo decimos los obispos de la Conferencia Episcopal Española en el mensaje publicado durante nuestra asamblea plenaria del pasado mes de abril.

Los obispos invitamos a todos los católicos a participar con su presencia en Tarragona y, en todo caso, a unirse espiritualmente a este acontecimiento de gracia. La ciudad de Tarragona, de un gran pasado en la historia civil y especialmente en la historia religiosa de nuestra tierra, acoge esta beatificación. Es oportuno recordar que los primeros mártires cristianos hispanos fueron el obispo Fructuoso y sus dos diáconos Eulogio y Eulogio, que el año 259 dieron su vida, quemados en la hoguera en el anfiteatro de Tarrago-

na, un lugar de gran significación cristiana todavía hoy en la ciudad tarraconense.

En el Año de la Fe, estos mártires son para todos nosotros una llamada a la fidelidad. La fe es un don y una gracia de Dios, pero comporta también una disposición y una respuesta por parte de la persona. En tiempos nada fáciles para la vivencia de la fe, estos hermanos y hermanas nos invitan a tener confianza y esperanza en el presente y en el futuro de la fe cristiana entre nosotros, especialmente en Cataluña, tan secularizada en muchos aspectos.

Y son también una llamada al perdón. Murieron por odio a la fe; dieron su vida por Cristo, por ser cristianos y por ser religiosos, religiosas, sacerdotes u obispos, pues entre los beatificados hay tres obispos: Salvio Huix, de Lleida; Manuel Basalto, de Jaén, y Manuel Borràs, que fue obispo auxiliar de la sede tarraconense. Estos mártires murieron perdonando. Y nos llaman a perdonar y a ser, aquí y ahora, artífices de reconciliación y convivencia en medio de todos nuestros conciudadanos en la verdad, el amor, la justicia y la libertad.

† **Josep Àngel Saiz Meneses**
Obispo de Terrassa